

Käsiohjelma – Onnen harhaa

Sanna: Teatteri on kuulunut elämäni lapsesta asti ja monessa olen ehtinyt olla mukana. Olin salaa haaveillut monologin esittämisestä, kun Pasi pyysi minua mukaan "monologi-battleen". En juurikaan miettinyt ja vastaus oli varma "tahdon".

Pasi: Olin vuoden verran etsiskellyt sopivaa monologia, mutta en ollut mieleistä löytänyt. Sitten löysin Gabriel Davisin tekstit ja viehätyin niiden erikoisesta huumorista. Yllätin itseni kerta toisensa pohdiskelemasta ja muistelemasta niitä. Niinpä tiesin, että olin löytänyt etsimäni. Davisin monologit ovat kuitenkin varsin sukupuolisidonnaisia, joten järkevää kokonaisuutta ei olisi saanut aikaan yksin.

Sanna: Teimme Pasin kanssa työnjaon, jossa minun tehtäväksi tuli suomentaa naismonologit ja Pasi otti urakaksi miesmonologit. Aluksi monologiin kääntäminen hirvitti. Kun hommaan sitten tarttui, ei se ollutkaan niin hankalaa. Kun käännöstyö oli tehty, alkoi mietintä: Mitä näillä käännöskukkasilla teemme?

Pasi: Siinä olikin miettimistä. Tuossa oli monta mahdollista etenemislinjaa. Meillä oli sananmukaisesti pöydällä muuan muassa teinitytön pohdiskelua kehostaan, pieremättömyyslupauksen tehneen James Bondin tuskaisa tilitys ja juustoryöstäjän tunnustukset. Yhdestä asiasta olin ehdoton: Tästä ei VARMASTI tehdä mitään parisuhdejuttua. Niinpä tästä tuli parisuhdejuttu.

Sanna: Minun syyri on, että tästä tuli parisuhdejuttu. Käännösvaiheessa tutustuimme Gabriel Davisin pienoisenäytelmiin. Etenkin The five stages of love and marriage -näytelmän älytön ajatus parisuhteen kulusta kiehtoi. Tästä näytelmästä oli käytössämme vain muutama monologi, mutta sen tausta-ajatusta hyödyntämällä saimme punottua meidän hajanaiset monologit kokonaisuudeksi. Toivoin myös, että monologin esittäjänä roolini pysyisi samana. Tämä ratkaisu palveli myös siinä tarkoituksessa.

Pasi: Kun tuo linjaus oli tehty, täytyi näistä rakentaa järkevä draaman kaari. Täytyy myöntää, että tämä oli minulle tuskaisin vaihe. Vähän tuntui jo epätoivoiselta vääntämiseltä, mutta sitten ajatuksia pallotellessa vähitellen tuli ratkaisevia oivalluksia. Tämä taisi lähteä sukupuoliroolin vaihtamisesta joissain kohtauksissa. Kun runko oli kasassa, olin todella innoissani. Tekstin kokonaisuus oli toimiva ja tunteiden kirjo toi esittämiseen mielenkiintoisen haasteen.

Sanna: Muistan nuo epätoivon hetket. Tultiin harjoituksiin ajatuksella "tää on ihan sontaa", hiottiin tekstiä ja ajatuksia yhdessä ja poistuttiin harjoituksista hymy huulilla miettien "tästä tulee loistava". Ja seuraavat harjoitukset aloitettiin jälleen epätoivolla... Kunnnes lopulta palaset loksahtelivat kohdilleen.

Pasi: Iso kiitos kuuluu Gabriel Davisille, joka oli todella kannustava. Hän antoi vapaat kädet näytelmän koostamiseen. Kirjailija ilahtui, kun hänen tekstinsä saivat näin uuden elämän erilaisessa muodossa. Ja vielä hänelle eksoottisella kielellä!

Sanna Hilden & Pasi Karppi